

TERMÉS

Szerelmes földrajz

Mit jelentenek nekem a budai hegyek?

Egy geológus vallomása

Nekem a budai hegyek látványt jelentenek. Nézem a Széchenyi-hegy és a Normafa lassan teljesen beépülő lejtőit, nem kímélve a Hunyad-orom természetvédelmi területét sem, és reménykedem, hogy egyszer a józan ész megállítja a gátlástalan terjeszkedést. Nézem az utcai lámpák sárgásan villódzó fényeit, amelyek kijelölik az utcákat, tereket, és térképszerűvé formálják az alkonyi tájat. Nézem a Szabadság-hegyre kapaszkodó fogaskerekű vasút fák között bujkáló fénycsikját. Nyári délután, üldögélve az erkélyen, nézem, hogy tűnik el a Nap korongja a János-hegy és a Hárshegy közötti nyereg mögött. Egy darabig még vöröses fények színezik a felhőket, majd az alkonyi szürkeség beborítja a tájat.

Nekem a budai hegyek jó levegőt jelentenek. Távolodva a Széll Kálmán tér járművek szennyezte levegőjétől, felfelé kapaszkodva a lejtőkön, tudom egyre inkább friss, erdő illatú levegővel telik meg. A változatos, fenyőfoltokkal tarkított lombos erdők minden évszakban más és más képet mutatnak. Bármilyen évszak van, az erdők, a kertek biztosítják a frissítő levegőt, tavasszal a bodza, az akác, a hárs virágainak egymásba keveredő bódító illatát. Kora tavasszal a zöld szín változatos árnyalatai uralják a tájat. A nyár sötétzöld egyhangúságát ősszel felváltja a sárga és a barna színek orgiája. Az erdő maga is csodákat rejt, árvalányhajás tisztásokat, kankalint, őszi kikericsset, a legnagyobb hazai libanoni cédrust, mókust és madarakat.

Nekem a budai hegyek jeges utakat is jelentenek, amelyeken elcsúszva sebész drótozta össze bal csuklómat. Jelenti a hóesésben kimaradó buszjáratokat, elakadt járműveket – de a hótakarótól letompult hangokat, zajokat, utcán szánkózó gyerekeket is.

Nekem a budai hegyek maga a földtörténet. A Gellért-hegy 250 millió éves dolomitszik-lái, amelyek titokzatos járatokon keresztül forró vízzel táplálják a budapesti fürdőket. A Mátyás-hegy és a Csillag-hegy eocén korú mészkövei egykori meleg tenger élőlényei maradványait rejtik. A Hárs-hegy és a Vörös-kővár, amelyeket egykori, mélybe süllyedt hegységek folyók által ide szállított kavicsanyaga építi fel. A ma már betemetett, beépített kiscelli agyagbányák, melyek a római kortól kezdve jó minőségű téglához szolgáltatnak alapanyagot, és ami a mikroszkópikus méretű élőlények káprázatos változatosságú és szépségű vázait tartalmazzák. Végezetül a budai Várhegy forrásvízi mészkő sapkája, melyet az erődítmény falai védenek a lepusztulástól.

Nekem a budai hegyek barlangokat jelentenek. A Remete-szurdok ősember által lakott üregei, a turizmus részére kiépített és látogatható Szemlő-hegyi- és Pálvölgyi-barlang, meg a többiek, amelyeket repedések mentén feltörő meleg forrásvizek alakítottak ki a mészkőben, hátrahagyva jellegzetes borsóköves díszítésüket. A barlangok ismeretlenséget, felfedezésre váró sötét üregeket jelentenek. Engedve a természet nyújtotta kihívásnak, a Mátyás-hegyen és a Fazekas-hegyen társaimmal több hetes megfeszített munkával próbáltuk megtalálni, sikertelenül, egy-egy törmelékkel feltöltődött járat folytatását.